

ΕΤΟΣ 64ον

21 Φεβρουαρίου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 8 (3273)

Η ΕΙΔΩΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΜΑΣ

Έχει τονισθεί από πολλούς. Τούς τελευταίους αιώνες, παρασυρμένοι ό άνθρωπος από φιλοσοφικές θεωρήσεις, οικονομικά προτάγματα και κοινωνικά συστήματα, έχει ξεχάσει τόν Θεό κι έχει αυτόνομηθεί έναντί του! Ζηλισμένος από ύποσχέσεις γιά επίγεια εύδαιμονία και άφροισωμένος στό κυνήγι τών υλικών αγαθών δέν έχει τή δύναμη, ούτε τή διάθεση, νά σηκώσει τό κεφάλι από τή λήσση τής χοϊκότητάς του γιά νά άτενίσει τόν Ουράνιο Πατέρα. Άκόμη κι όταν έγκληβισμένος στό διαρκές τών πολλαπλών προβλημάτων, άκούει πολλούς μέ ύπευθυνότητα νά διακηρύσσουν ότι ή κρίση δέν είναι οικονομική, αλλά πρώτιστα ήθική και πνευματική, άρνεϊται στήν πράξη νά μετατρέψει αυτήν τήν παραδοχή σέ ενέργειες πού θά προκαλέσουν τήν πνευματική άνάσταση και θά άνατρέψουν τή χαοτική πορεία πρós τήν κλιμακούμενη δυστυχία.

Έπιπλέον, διεκδικώντας ό καθένας τήν έξασφάλισή του, αυτό πού στά νέα έλληνικά όνομάζουμε «βόλημα», περιορίζεται στά προσωπικά του και άδιαφορεί γιά τήν κοινωνία, τήν πατρίδα, τόν πλησίον... Θεωρεί πώς ή φροντίδα του έαυτου του είναι τό μοναδικό καθήκον, ένώ κινείται σάν τά πάντα νά περιστρέφονται γύρω από αυτόν. Τελικά, έπέρχεται και τό πίστευμα πώς οι άπόψεις και θεωρήσεις μας είναι οι μόνες σωστές και άληθινές, κι έτσι όλοκληρώνεται ή διαδικασία θεοποίησεως του έαυτου μας, διαδικασία τόσο διαφορετική και αντίθετη από τόν τρόπο τής κατά χάριν θεώσεως, στόν όποίο μάς προσκαλεί ό Χριστός!

Περίοδος προσευχῆς

Είναι γνωστή και οικεία ή σημερινή εύαγγελική περικοπή. Έ παραβολή του Τελώνου και του Φαρισαίου σηματοδοτεί τήν έναρξη τής πιό πνευματικής περιόδου του έτους, τής περιόδου τής προετοιμασίας μας γιά τή μεγαλύτερη έορτή τής Έκκλησίας μας, του Πάσχα. Κι ή περίοδος αυτή παίρνει τό όνομά της από τό λειτουργικό βιβλίο τής Έκκλησίας πού όνομάζεται «Τριώδιο», καθώς ή χρή-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιη΄ 10-14)

Ταπείνωση και δικαίωση

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι· ὁ εἷς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τελώνης· Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· Ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμι ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· ἠστρεύω δις τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἕστως, οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι, ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ, λέγων· Ὁ Θεός, ἴλασθητί μοι τῶ ἁμαρτωλῷ. Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

ση αὐτοῦ τοῦ βιβλίου ξεκινᾷ ἀπὸ τὸν ἑσπερινό τῆς Κυριακῆς πού διαβάζεται ἡ σημερινή παραβολή καὶ ἐκτείνεται μέχρι τὴν παννυχίδα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, καθιερώνοντας αὐτὴν τὴν περίοδο ὡς περίοδο αὐξημένης προσευχῆς τὸ σέ ποσότητα, ὅσο καὶ σέ ποιότητα.

Ἀκριβῶς δὲ ἐπειδὴ ἡ περίοδος αὐτὴ εἶναι ἀφορμὴ ἐντατικότερης καὶ θερμότερης προσευχῆς, γιὰ τὸν λόγον αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία μας ξεκινᾷ τὴν περίοδο μὲ τὴ διδασκαλία τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὸν τρόπο τῆς θεάρεστης προσευχῆς. Κι ἡ διδασκαλία αὐτὴ ἐμπεριέχεται σέ μιά ἱστορία, στὴ διδακτικότερη αὐτὴ παραβολὴ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, πού τόσο ἔχει ἀναλυθεῖ ἀνά τοὺς αἰῶνες καὶ ἔχει καταστῆ ἀφορμὴ προβληματισμοῦ καὶ ἀποφάσεων.

Κύριο χαρακτηριστικό της, ἡ μὲ ἀπλό τρόπο ἐπισημάνση τῶν πνευματικῶν κινδύνων πού ἀναιροῦν τὴν προσευχὴ καὶ τὴν μετατρέπουν σέ προσβολὴ πρὸς τὸν Ἅγιο Θεό ἢ, ἀκόμη χειρότερα, σέ ἱεροσυλία. Συνάμα παρατίθεται ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖο ἡ προσευχὴ φθάνει στὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ, καθίσταται θεάρεστη κι ὁ προσευχόμενος ἄνθρωπος χαριτώνεται καὶ πορεύεται τὴν ὁδὸ τῆς Ἀγιότητας καὶ τῆς Θεώσεως.

«Πρὸς ἑαυτὸν προσηύχετο»

Σάν νά εἶχε κατὰ νοῦ τὸν ἄνθρωπον τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου αἰῶνα ὁ Χριστὸς μας ὅταν περιέγραφε πρὶν δύο χιλιᾶδες χρόνια τὸν Φαρισαῖο! Ἀπερίφραστα καὶ ξεκάθαρα ὁ Χριστὸς τονίζει πὼς ὁ Φαρισαῖος, ἂν καὶ βρισκόταν μέσα στὸν Ναό, δέν προσευχόταν στὸν Θεό, ἀλλᾶ στὸν ἑαυτό του, τὸν ὁποῖο εἶχε εἰδωλοποιήσει. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ γεμάτη ἔπαρση κι ἐπίδειξη προσευχῆ. «Ἐγὼ εἶμαι τέλειος, οἱ ἄλλοι εἶναι γεμάτοι ἐλαττώματα. Ἐγὼ κάνω ὅ,τι πρέπει καὶ μὲ τὸ παραπάνω, οἱ ἄλλοι ὑστεροῦν κι εὐθύνονται γιὰ τὸ κακό στὸν κόσμον. Ἐγὼ δέν κάνω κανένα λάθος, δέν σφάλλω ποτέ, οἱ ἄλλοι εἶναι γεμάτοι ἁμαρτίες, πάντα σφάλλουν, μὲ μεγαλύτερο λάθος τους τὸ ὅτι δέν σπεύδουν νά μὲ παραδεχοῦν ὡς ἀνώτερο

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβολήν: «Δύο ἄνθρωποι ἀνέβηκαν εἰς τὸν ναόν, διὰ τὴν προσευκῆσιν, ὁ ἓνας ἦτο Φαρισαῖος καὶ ὁ ἄλλος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος ἐστάθηκε καὶ ἔκανε τὴν ἐξῆς προσευκὴν ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἑαυτὸν του: “Θεέ, σέ εὐχαριστῶ, διότι δέν εἶμαι ὅπως οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί ἢ ὅπως αὐτὸς ἐδῶ ὁ τελώνης. Νηστεύω δύο φορές τὴν ἐβδομάδα, δίνω τὸ δέκατον ἀπὸ ὅλα, ὅσα ἀποκτῶ”. Ὁ τελώνης ὁμοίως ἐτεκτότανε μακρὰ καὶ δέν ἤθελε οὔτε τὰ μάτια του νὰ σηκώσῃ εἰς τὸν οὐρανόν ἀλλὰ ἐκτυποῦσε τὸ στήθος του καὶ ἔλεγε, “Θεέ, ἐλέησέ με τὸν ἁμαρτωλόν”. Σᾶς λέγω, ὅτι αὐτὸς κατέβηκε εἰς τὸ σπῆτι του δικαιωμένος ἀπὸ τὸν Θεόν παρά ὁ ἄλλος. Διότι ὅποιος ὑψώνει τὸν ἑαυτὸν του θά ταπεινωθῆ, καὶ ἐκεῖνος πού ταπεινώνει τὸν ἑαυτὸν του θά ὑψωθῆ».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἄρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

τους». Πουθενά ἢ προοπτικὴ τῆς Οὐρανίου Βασιλείας, πουθενά ἢ προοπτικὴ τῆς αἰωνιότητος, πουθενά ἢ ἀναφορὰ στὸν Πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφούς, μάλλον κυρίαρχη ἢ κατάργηση τοῦ Πατέρα καὶ ἢ ἀπαξίωση τῶν ἀδελφῶν, ἢ ἀκόμη χειρότερα, κυρίαρχη ἢ κατηγορία ἐναντίον τοῦ Πατέρα γιὰ τὰ «χάλια» ὄλων τῶν ἁλλήλων πού σέ καμία περίπτωση δέν ῥογίζονται ὡς ἀδελφοί!

Ἄνεκαθεν ὁ ἄνθρωπος προσευχόταν. Τὸ πρόβλημα ὁμοίως, ἦταν σέ ποιὸν ἀνέφερε τὴν προσευκὴν του! Κι αὐτὸ τὸ πρόβλημα εἶναι ἔκδηλο κυρίως σήμερα, ὁπότε οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι ἀναφέρονται στὸν ἑαυτὸν τους καὶ καθόλου στὸν Θεό. Προσπαθοῦν μόνοι τους νὰ βροῦν λύσεις στὰ προβλήματα, στὶς δυσκολίες, στὶς ἀντιξοότητες, ἐμπιστευόμενοι μόνον τὴν κρίση τους καὶ τίς ὅποιες ικανότητές τους, δυσπιστώντας ταυτόχρονα ἐναντι τῶν ἁλλήλων. Ἔτσι ὁμοίως, δέν κατορθώνουν κάτι παραπάνω ἀπὸ τὸ νὰ ὑψώσουν κι ἄλλο τὰ τεῖχη πού τοὺς ἀπομονώνουν ἀπὸ τὸν Θεό καὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς ἐγκλιβίζουσι στὴ μοναξιά καὶ τὴν ἀπελπισία.

Ἡ ἐποχὴ μας μᾶς καταπνέει αὐτοκαταστροφικούς. Μᾶς καθοδηγεῖ νὰ πιστέψουμε μόνον στὸν ἀτελὴ καὶ ἀδύναμο ἑαυτὸ μας. Μᾶς ἀρνεῖται τὴν προοπτικὴ τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐξάρτησής μας ἀπὸ τὸν Θεό καὶ τὴν ἀγάπην του. Μᾶς ἐγκλιβίζει στὸ «ἐδῶ καὶ τώρα» φορτώνοντάς μας μὲ δυσεπίλυτα προβλήματα, ὥστε νὰ ἀπασχολοῦμασθε διαρκῶς μὲ αὐτά, νὰ χάνουμε τὸν χρόνο τῆς ζωῆς μας καὶ νὰ στερούμασθε τὴν ἀναφορὰ μας στὴν πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ αἰτίας τῆς ὑπαρξῆς μας. Σέ ὅλα αὐτά, μία εἶναι ἡ σωτήρια ἀντιμετώπιση. Τὸ γονάτισμα μπροστά στὰ εἰκονίσματα καὶ ἡ γεμάτη συντριβὴ καὶ μετάνοια τελωνικὴ προσευκὴ: «Ὁ Θεός, ἰηλάσθητι μοι τῷ ἁμαρτωλῷ»!

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

21 Φεβρουαρίου 2016: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ
Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις (Θ΄ αἰ.). Εὐσταθίου Ἀντιοχείας († 360).
Ζαχαρίου Ἱεροσολύμων († 633). Ἰωάννου Κων/πόλεως († 577).
Ἦχος: πλ' α' - Ἑωθινόν: Ε' - Ἀπόστολος: Β' Τιμ. γ' 1-15 - Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη' 10-14.
Η ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 28 Φεβρουαρίου, τοῦ Ἀσώτου.
Ἀπόστολος: Α' Κορ. στ' 12-20 - Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιε' 11-32.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ (Ἐγκόλπιο).

ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ (Ἐγκόλπιο, σέ πολυτελή ἔκδοση).

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ. Ἀκολουθίες τοῦ ἡμερονυκτίου, ἐπιτομή ἀκολουθιῶν κυριότερων κινήτων καί ἀκινήτων ἑορτῶν, Ἁγία καί Μεγάλη Ἑβδομάς, Πεντηκοστάριον καί πλῆρες ἑορτολόγιο.

«ΕΙΣ ΥΨΟΣ ΝΟΗΤΟΝ...». Λόγος περί προσευχῆς τοῦ ἁγίου Νείλου τοῦ Ἀσκητοῦ. (Ἀνάλυση τοῦ θέματος προσευχῆ ἀπ' τόν Ἀρχιμ. Εὐσ. Βίτιη).

ΛΟΓΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗΝ, ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης. Ἀνάλυση τοῦ «Πάτερ ἡμῶν» (Εἰσαγωγή, κείμενο, μετάφραση, σχόλια: Ἀρχιμ. Παγκρ. Μπρούσαλη).

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ (Π. Εὐδοκίμωφ, μετάφραση Μαρία Παπαζάκου - π. Δημ. Τζέρπος).

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ. Ἀνάλυση τοῦ «Πάτερ ἡμῶν». Φυλλάδιο (Καθηγ. Ἀθαν. Δελπκωστόπουλου).

ΜΙΛΩ ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ... (Τευχίδιο γιά παιδιά, κείμενο - μετάφραση).

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr